

TVÅ UNGA GAMLA - Kyndelsmässodagen. Ev. 2 årg.

Bidrag från Carl-Erik Sahlberg

Det är två "gamlingar" som är huvudpersonerna denna Kyndelsmässodag. - Symeon och Hanna. De vistades ofta i Jerusalems tempel - först kanske observerade varandra, sen nickade åter varandra, sen hälsade på varandra och sen pratade med varandra. Kanske vågade Symeon till sist öppna sig för Hanna och berätta att Guds Ande faktiskt sagt till honom att han skulle inte dö förrän han hade fått se "Herrens Messias". Hanna, som också var troende - "hon vek aldrig från templet utan Gud dag och natt med fasta och bön" - förstod nog att det Symeon upplevt Gud säga det var nog sant.

Och Symeon väntade och väntade och väntade. Åren skar fåror i hans ansikte, håret vitnade och glesnade. Skulle aldrig löftet gå fullbordad? Hade han misstagit sig? Men så en dag visste han djupt i sitt inre - "idag är dagen!" Så ledd av Anden gick han som vanligt till templet, ledd av Anden såg han det unga paret från Galiléen och ledd av Anden gick han fram till den fattiga familjens nyfödda barn, tog det i sina gamla armar och välsignade det. Symeon fick sin dag - ja, Symeon fick sin bästa dag i livet den dagen i Jerusalems tempel. Man kan tycka det var en helt vanlig dag - byggjobbarna på plats i templet för att restaurera det, massor av folk i pelargångarna, sorl och handel, nyfödda barn skrek, ett ungt par, som inte var så bekant på platsen, knuffades hit och dit - men för Symeon var det inte en vanlig dag, det var hans dag, den bästa i livet.

När jag predikar över den här texten brukar jag just påminna det: även du kan ha din bästa dag i livet framför dig! En präst jag känner fick uppleva att hans sista dag i livet blev hans bästa. Han hade varit ledsen länge över att han, aldrig hafer bliit kallad att predika i sin barndoms kyrka, där han var döpt och konfirmerad. Han hade så gärna velat göra det. Men åren gick och gick och gick - och så blev han pensionär. Men så en dag kom den efterlängtade kallelsen. En sommarsöndag fick han äntligen predika i sin älskade hemkyrka. Den söndagen var det konfirmandjubileum och två av hans systrar som inte var särskilt kyrksamma, var där och de gick fram till nattvarden och prästen fick ge sina systrar nattvarden. Vid middagen efteråt säger just den här prästen - som nog Symeon sade: "Det här är bästa dagen i mitt liv! Jag har fått predika i min hemkyrka och jag har fått ge mina systrar nattvarden". En kort stund efteråt blir han emellertid hastigt dålig och känner att han var på väg att dö. Några närvarande ska ha mints hans sista ord: "Nej, nu dör jag. Hej då!"

Sen har vi Hanna - ett föredöme i tro och liv. Hon vistades i templet varje dag - vi skulle kalla henne trogen kyrkibesökare. Det finns präster som inte går i kyrkan om de inte tjänstgör - de har en del att lära av Hanna. I templet hörde Hanna lagen och profetorden läsas. Vi skulle kunna kalla Hanna bibelkunnig. I Sverige läser två av tio kristna ungdomar Bibeln - det är åtta för litet. Dessa ungdomar har en del att lära av Hanna. Hon tjänade Gud med fasta och böner - vi skulle kalla henne en riktig bönekämpe. En del bara när det krisar i deras egen livssituation. De har en del att lära av den kontinuerligt bedjande Hanna. Hon hade levt som änka i massor av år efter att varit gift i sju år. Frestelsen att snabbt gift om sig med kanske fel person bara för att få uppleva äktenskapets rikedom hade hon säkert haft - men hon hade framlevt ett liv i renhet. Vi skulle kalla Hanna en kvinna där tro och liv hörde samman. Hanna - ett föredöme.

När jag predikat om Hanna har jag sagt, att det är gott och uppfriskande att möta riktigt brinnande kristna undomar - fast det är lika härligt att möta en gammal troende som Hanna som visat att tron håller genom ett långt liv, att tron håller ända in i kaklet. Och att Gud lovat välsigna oss alla in i kaklet - "Även vid hög ålder bär de frukt, de frodas och grönskar för att förkunna att Herren min klippta, är rättfärdig". (Ps. 92:15) och "Ynglingar kan bli trötta och ge upp, unga män kan falla. Men de som hoppas på Herren får ny kraft, de lyfter med vingar som örnar". (Jes. 40:30-31)